

— Какво още чакашъ, мари Цоцолано? Изхвърли месото и отъ твойта кжща! Постното започвай, докато е рано! После ще се каешъ, ала се не връща. Ако не престанешъ съ месо да се хранишъ, тройно по-дебела отъ сега ще станешъ! Но ако захванешъ да ядешъ коприва и да сърбашъ често спаначна чорбица, вѣрвай ми, ще бждешъ пѣргава и стройна катъ млада козица!

Много се не чуди баба Цоцолана. Постноядка стана. За нашъ Дебеланка и за Котаранча тежка скръбъ настана. Ала козлю бабинъ навири рогата и още погордо заклати брадата. Радостъ залюлѣ го, че баба ще дѣвче трева като него.

Еднажъ рано стана баба Цоцолана. Събуди и мене:

— Ставай, Патилане! Стига ти лежене! Днеска никой въ кжщи нѣма да остане. Събуди децата! Ще отидемъ всички отта-